

Michaela Němcová a Motorové opojení...

Když jsem vstoupil do ateliéru Michaely v Kobylisích, octl jsem se v malém prostoru plném motorek, opravárenského nářadí, náhradních dílů, obrazů na stěnách a na stojanech a hlavně prolínání se vůně motorového oleje a olejových barev...prostě a jasně – „dílna“...

...motorkářka, motomys, míša k nám postoupila na magisterské studium, přesto že se hlásila na dizajn, který bakalářsky studovala, ale pro její naturel tam nebylo místo a já jsem cítil, že by studium malířství mohlo tuto talentovanou ženu posunout na další výtvarnou orbitu a tak jsem to s ní vzhledem k možnosti místa risknul...

...její zacílení na motorky je vpravdě osudové a jen trocha a mohlo být nedávno i osudné a bohužel, jak už to tak bývá u přílišně přehnaných koníčků či zájmů se staví komplexním programům jakým je malířství tak trochu do opozice (malířství totiž právě vyžaduje ono osudové zacílení – bohužel...)...prostě jak to říct jednosměrka je jednosměrka a Míša se prodírá studiem jedním směrem a urputně maluje motorky, závodníky nebo abstraktní skvrny a kupodivu jsou její klauzury více méně přijímány dobře...předešlé malířské školení má vlastně minimální a jedno téma je vždy komplikované...ale na druhou stranu všichni známe slavného italského malíře sklenic...

...na diplomovou práci se Míša zaměřila velmi razantně, zvětšila dosavadní formáty a dala si úkol, který je v naprosté symbióze pracovního místa, námětu a zaměření autora a tento úkol splnila podle mého soudu překvapivě dobře...

...na obrazech jsou tři témata – olejové skvrny, technické výkresy motorů a motorky samotné a to vše se prolíná a doplňuje...vystavená řada pevných a jasných obrazů je jistě pro autorku posunem v dosavadní tvorbě a dobrým vykročením či naznačenou cestou, kde by se dalo velmi dobře a obzvláště pro autorku ženu i úspěšně jet – jen tak dál a hlavně ještě přidej plyn...

...olejové skvrny ji uhranuly zblízka a magie odrazů a prolínání a přeskupování duh barev ji fascinovala a vedla k vlastně k prvním obrazům – na první pohled jsem jí hned řekl, že to jsou spíše ostrovy na moři...satelitní snímky je dnes ukazují každý den...obří olejové skvrny na moři...

...řezy motorů či strojových částí a dílů jsou i pro mne vždy fascinující a jen si uvědomuji, když vidím takový řez, jak neskutečně „kosmické“ jsou a taky analogicky všechny podobné, vlastně ať se jedná o malou motorku či velké letadlo...výbušný motor je prostě šém a jistě i úžasně výtvarný...Míša se pokusila je komponovat jako samostatné bytosti na plátna...pro mne snad jako bytosti ze sci-fi filmů typu Pátý element přistávajících někde v Karibiku...

...mám pocit že se Míša v obrazech z řezy motorů dotkla maxima svých možností – zkušenější malíř by jistě z tématu a formálního směřování uměl vytěžit ještě daleko víc...

...a samozřejmě nakonec vlastní jezdítka – motorka...stojí to kolem ní, za ní i před ní – celé – nablýskané nebo napůl rozmontované, kusy střev a břich, reklamy, fotky a vůně benzínu...používá sice většinou k vlastnímu malířství a vytvoření kompozice fotografií zrovna těch pro ni nejsilnějších modelů – obzvláště, když dotyčný model byl z existenčních důvodů prodán...autenticita přenosu je pro mě jasná a silná a jak píšu výše, prostředí vzniku nenechává na pochybách, jak velká je její láska...je v tom také záliba v nadčasovou krásu a jednoduchost dob minulých, láska k dizajnu i jakýsi sentiment pro československý stát, tak rychle a asi i zbytečně rozdělený...a také malířská neohrabanost, ale kupodivu i cit pro jemný odstín a touhu po barvě budující prostor a objem...přízračná barevnost tuhých past a sfumat kolem strojů – mlhy i světlo – kompozice napnuté na hranu, říznuté vskutku ostře a nezbytné skvrny tak milované nafty...hořící kameny jí říkali staří z pouště meziříčí a měli pro ni dalších dvacet jmen podle způsobu použití...civilizace na ni stojí ať se to líbí nebo ne...zatím...byznys nemilosrdný a války krvelačné – vše kvůli petroleum (ostatně v tomto

jméně už olejový kámen Summeru, matky všech civilizací, jasně stojí jako klíče k bráně nebeské...)

...líbí se mi její práce ...líbí se mi její nasazení...navzdory nepříznivému osudu ve smyslu havárie a starosti o druhá v boji...je to pevný děvče...a má ráda rychlost...moje klasifikace je velmi přívětivá, vím že do virtuozní malířky má daleko a že jen další pilná a pevná práce ji může přinést ovoce a nejen jí...takže B....

Marin Mainer

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Marin'. The script is cursive and fluid, with the 'M' starting with a large loop and the 'n' having a long, sweeping tail.